

Решение № 60587

Номер 60587

Година 16.11.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 22.10

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440100674

по описа за

2019

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „****“ е предявил обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, във вр. с чл. 415 от ГПК срещу М. Г. М. от гр. Смолян, да бъде признато по отношение на ответника, че съществува вземането на ищеца по издадената заповед за изпълнение за сумите: 12 866.40 лв. - главница; 582.06 лв. - договорна лихва за периода от 20.03.2013 г. до 11.05.2015 г.; 2 780.28 лв. - наказателна лихва за периода от 20.03.2013 г. до 11.05.2015 г., ведно със законна лихва за забава върху главницата за периода от дата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до изплащане на вземането. Претендира присъждане на деловодните разноски в исковото и в заповедното производство.

Ищецът твърди, че на 25.01.2013 г. е сключен договор за предоставяне на потребителски кредит между М. Г. М. /в качеството на кредитополучател/ и „. Б. Банка“ /в качеството му на кредитор/. Съгласно чл. 1 от Договора банката предоставя на кредитополучателя кредит в размер на 12 960 лв. /дванадесет хиляди деветстотин и шестдесет лева/ за потребителски нужди. В чл. 3 от Договора страните са уговорили, че кредитът ще се преведе по сметка, посочена в договора, еднократно - на 28.01.2013 г., като олихвяването започва от тази дата. Съгласно чл.4, ал.1 редовната главница по кредита се олихвява с годишен лихвен процент в размер на Базовия лихвен процент на „. Б. Банка“ за потребителски кредити в лева, валиден за съответния период на начисляване на лихвата и договорна надбавка от 0.5 пункта. Към момента на сключване на договора БЛП на „. Б. Банка“ е в размер на 7 процента. Съгласно чл.4, ал.2 лихвеният процент към датата на сключване на договора е в размер на 7.5 годишно. Съгласно чл.5 ГПР към датата на отпускане на кредита, е в размер на 8.3 Съгласно чл.5, ал.2 общата дължима сума от кредитополучателя, изчислена към момента на сключване на договора, е в размер на 20 732.90 лв. Съгласно чл.6, ал.2 кредитополучателят дължи такса за кредитна оценка в размер на 120 лева, дължима еднократно след одобрението на кредита, като, ако същата не бъде заплатена преди усвояването, се събира от размера на отпуснатия кредит. Съгласно чл.7, ал.1 при забава на плащането на главницата от страна на Кредитополучателя, включително при предсрочна изискуемост на целия дълг, банката олихвява просрочените суми с наказателна лихва, включваща действащия лихвен процент, съгласно договореното в чл.4 за редовна главница с надбавка в размер на 5 пункта, но с не повече от размера на законната лихва. Към датата на сключване на договора, лихвеният процент, който се прилага при забава на плащане на

главницата и при предсрочна изискуемост, е в размер на 12.5 %. Съгласно ал.2 при друго неизпълнение от страна на Кредитополучателя, банката има право да начислява неустойка в размер на действащия лихвен процент, съгласно договорения по реда на чл.4 лихвен процент за редовна главница с надбавка в размер на 5 пункта. Съгласно чл. 10 от Договора кредитът следвало да се издължи на 120 месечни анюитетни вноски, включващи главница, лихва и съответната част от годишната такса за управление и обслужване, считано от 20.02.2013 г. на 20-то число на месеца. Съгласно чл. 11 крайният срок за издължаване е 20.01.2023 г. В чл. 15, ал. 4 страните са уговорили, че кредитополучателят се задължава да уведоми банката незабавно при промяна на адреса, посочен в Договора, както и за всяка последваща промяна в своя адрес. При неизпълнение на това задължение всяка писмена кореспонденция, изпратена от банката до последно посочения от кредитополучателя адрес, се счита за редовно връчена в деня на изпращането ѝ. Съгласно чл. 21 от Договора страните уговорили, че при пълно или частично неплащане на две погасителни вноски, кредитът става автоматично предсрочно изискуем.

Поради неплащане на погасителни вноски по кредита, дължими за периода от 20.03.2013 г., на основание чл.21 от Договора за кредит, „Б. банка“ е обявила всички вземания по Договор за предоставяне на потребителски кредит, сключен на 25.01.2013 г. за предсрочно изискуеми. Банката е изпратила нотариална покана до кредитополучателя, за да го уведоми за пресрочната изискуемост. Същата е представена за връчване на адресата на 09.04.2015г. с рег. №1969/2015г., том 1, акт №76 от регистъра на нотариус **** с рег. №**** на ИК. Поради невъзможност да се връчи лично, на основание чл.47 от ГПК, на 03.05.2015 г. е залепено уведомление, в което е посочено, че същото може да бъде получено в двуседмичен срок. На 04.05.2015 г. поканата е връчена на майката на М. М. - М Г. М.

Поради липса на изпълнение, в полза на ищеца са възникнали вземанията, посочени в петитума на исковата молба. Съгласно чл. 79 и 86 ЗЗД кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забавата, в случай, че длъжникът не изпълни точно задълженията си. Банката е предприела действия за принудителното удовлетворение на притезанията си. Подадено е заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист въз основа на извлечение от счетоводните книги на основание чл. 417, т. 2 ГПК. Впоследствие по ч.гр.д. № 373/2015 г. по описа на Районен съд- Г. са издадени заповед за изпълнение и изпълнителен лист. След получаване на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист, е образувано изпълнително производство №640/2015 г. по описа на ЧСИ Д Д М, с рег.№ *** и с Р. на действие ОС П***. Когато едната от страните не пребивава на посочения от нея (в договора) адрес и не е уведомила съконтрахента си за актуалния си адрес, респективно е отказала да получи волеизявление, адресирано до нея, тя сама се е поставила в невъзможност да узнае за волеизявленията на другата страна, направени по договора. Последниците на неизпълнението на това договорно задължение попадат в хипотезата на чл. 95 ЗЗД, като върху неизправната страна преминава рискът от невъзможността ѝ да узнае за волеизявлението на другата страна - чл. 96 ЗЗД. Следователно, при установяване, че едната от страните по договора не пребивава на посочения от нея адрес или е отказала да приеме изпратеното до нея съобщение, без да е имала съответните съображения за това, принципно законът допуска да се приеме фикцията, че волеизявлението е достигнало до нея.

Ответникът не подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК.

В писмена молба вх. № 2698/05.03.2020 г. ищецът моли да бъдат уважени предявените иски иск изцяло и срещу ответника да се постанови неприсъствено решение. Поддържа искането за присъждане на деловодните разноски, направени в настоящото и в заповедното производство.

Ответникът – редовно призован не се явява и не изпраща представител, не подава отговор на исковата молба, не ангажира становище по предявения иск.

Фактически и правни изводи:

Неоснователно е възражението на ищеца, че възражението срещу издадената заповед за изпълнение е недопустимо като просрочено. Видно от представената от длъжника покана за доброволно изпълнение от ЧСИ М* рег. № *** КЧСИ, с Р. на действие ОС - Пловдив, на същия ведно с поканата е била връчена издадената заповед за изпълнение на парично задължение № 242/01.06.2015 г., издадена по ч.гр.д. № 373/2015 г. по описа на СмРС. Връчването е извършено на 05.04.2019 г. чрез Йорданка Чавдарова – гл. счетоводител на работодателя на длъжника „Билдър БГ“ ЕООД. Възражението е подадено на 15.04.2019 г. в рамките на срока по чл. 414, ал. 2 ГПК.

Съдът счита, че са налице условията на чл. 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, тъй като същият не е представил в едномесечен срок отговор на исковата молба, не се явява и не изпраща представител в първото заседание по делото и не е направил искане за разглеждането на делото в негово отсъствие. Освен това е направено надлежно искане от страна на процесуалния представител на ищеца за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника преди първото съдебно заседание.

Налице са условията на чл. 239, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ГПК, тъй като на ответника с призовката и със съобщението за връчване на разпореждането по чл. 131 от ГПК са указани последиците от неподаването на отговор на исковата молба в едномесечния срок и от неупражняването на правата му в срока за отговора, както и от неявяването му в съдебно заседание.

Видно от обстоятелствата, изложени в исковата молба и представените по делото доказателства – Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение № 26/25.01.2013 г., нотариална покана, както и от приложеното ч.гр.д. № 373/2015 г. на СмРС, предявените искове са вероятно основателни. Исковете следва да бъдат уважени в пълен размер, като бъде признато по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца процесните суми по издадената заповед за изпълнение.

Ще следва на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по настоящото дело в размер на 651,30 лв., от които 351,30 лв. за държавна такса и 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и на осн. т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК да му заплати и разноските по заповедното производство, както следва - 324,57 лв. държавна такса и 735,72 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложените съображения ще следва да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответника и затова Съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 422, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 и ал. 4 ГПК, по отношение на М. Г. М. от гр. С***, ул. „****“ № 6, вх. Б, . 5, ал. 47, ЕГН *, че съществува вземането на „. Б. банка“ , ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. С***, п.к. 1463, Р. Т****, бул. „****“ № 89Б, представлявано от *** и **** по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК № 242/01.06.2015 г., издадена по ч.гр.д. № 373/2015 г. по описа на РС Смолян, за следните суми: 12 866.40 лв. - главница; 582.06 лв. - договорна лихва за периода от 20.03.2013 г. до 11.05.2015 г.; 2 780.28 лв. - наказателна лихва за периода от 20.03.2013 г. до 11.05.2015 г., дължими по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение № 26/25.01.2013 г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от дата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 13.05.2015 г. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА М. Г. М. от гр. Смолян, ул. „****“ № ****, ЕГН * да заплати на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на „. Б. банка“ , ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1463, Р. Т****, бул. „****“ № ****, представлявано от ****и**** сумата от 651,30 лв., от които 351,30 лв. за държавна такса и 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и разноските по ч.гр.д. № 373/2015 г. по описа на СмРС, както следва - 324,57 лв. държавна такса и 735,72 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: